

Zorgeloos genieten van de Douro

Wat was het fijn om, na een lange periode van lockdowns en andere Corona-ongemakken, eindelijk weer eens op pad te gaan met een paar gezellige en sportieve MWC'ers! En dan niet zó maar een reisje, maar meteen naar het prachtige Portugal voor een meerdaagse roeitocht over de Douro. Georganiseerd door Josef Quick en Erna van Engelen, in samenwerking met het enthousiaste team van Row for Fun. Het werd een heerlijke, zorgeloze week met 16 roeiers, 2 C4+ 'en en een coastal 2.

Na een eerste kennismaking met Porto reden we per trein de 208 kilometer naar het beginpunt van onze roeitocht. Het spoor liep een groot deel parallel aan de meanderende Douro en zo konden vast zien wat ons te wachten stond. We raakten niet uitgekeken op het prachtige vallei en zo vloog de vier uur durende treinreis eigenlijk heel snel om.

Bij aankomst op het pittoreske stationnetje van Pocinho werden we opgewacht door de eerste twee begeleiders van Row for Fun. Pedro 1 en Pedro 2 hadden die dag 'dienst' en hielpen ons installeren in het high performance Sport Centre waar we de eerste dagen verbleven. Aan het eind van de middag, gelukkig was het toen wat minder warm, mochten we dan eindelijk de boten in en beginnen aan de eerste 21 kilometer van onze tocht. Een rustig stukje waar we volop konden genieten van het ongerepte natuurschoon.

Al snel kwamen we erachter dat een team van vijf oud-wedstrijdroeiers ons steeds per tweetal, in wisselde samenstellingen, zou assisteren bij alle logistieke uitdagingen gedurende tocht. Later in de week ontmoetten we nog Pedro 3, Manuel én Louis. Stuk voor stuk hele sympathieke, jonge

Portugezen voor wie geen moeite te veel was en die de rust wisten te bewaren op de momenten dat het wat spannender werd.

Op dag 3 was er bijvoorbeeld zo'n moment. Iets met een windvlaag, een grote boei, een verbogen rigger en een los voordek én een paar pijnlijke ribben. En ondertussen ook nog panne met één van de twee bussen. Maar Pedro 1, "one problem at a time", bleef rustig en loodste ons naar een idyllische lunchplek waar we afgeleid werden met een verrukkelijk maal met lokale specialiteiten. Ondertussen ging hij in de weer met ducttape en werd er paracetamol uitgedeeld, waardoor de roeitocht na een paar uur gelukkig vervolgd kon worden.

Op dag 5 waarop we aan het eind van de middag, na dagen vol uitbundige zonneshijn, in een regen/onweersbui belandden. De bus kon de plek waar de roeiers gestrand waren helaas niet bereiken, maar met vereende handen werd ook die boot, na een wandeling van ongeveer 200 meter, op de trailer getild. Ook organisator Josef liet zich ondertussen van zijn beste kanten zien. Toen een restaurant waar we gereserveerd hadden gesloten bleek vanwege een zieke kok regelde hij zonder enige vorm van stress een ander restaurant voor de hele groep. En op de laatste roeidag organiseerde hij als verrassing voor ons allemaal nog een heerlijke sessie in een hydromassage bad vóórdat we aan de slotetappe richting Porto begonnen.

Kortom, het vooral genieten en je nergens druk over maken. Elke dag een mooi stuk roeien en geschut worden in een soms best spannende sluis. Tijdens de overheerlijke maaltijden smullen van de Portugese keuken, af en toe een cultureel uitje, zoals bijvoorbeeld naar de prehistorische

rotstekeningen in de Coa vallei om ook de omgeving wat beter te leren kennen. En ja, we mochten óók druiven stampen!

En zo waren de 208 kilometer overbrugd vóórdát we het in de gaten hadden. Gelukkig hadden we nog een paar dagen om samen na te praten, de stad Porto en omgeving beter te leren kennen, en ook ons culinair nog eens goed te laten verwennen. Kortom, we kijken terug op een onvergetelijke en vooral zorgeloze vakantie, die hopelijk door andere leden van MWC ook ooit beleefd kan worden!

